

KULTURNÍ ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

ŘÍJEN 1969

Teplice nad Bečvou

V hluboké soutěsce, kterou si před dávnými časy prorazila řeka Bečva cestu od východu Moravské brány k Hranicím, vyvěrají z masívu devonského vápence bohaté prameny zemité kyselky, jež svými léčivými účinky položily základ k jednomu z nejstarších lázní na Moravě — Teplicím nad Bečvou. Jejich lázeňské budovy se jednak zrcadlí na průzračné hladině řeky, jednak jsou malebně rozloženy na svahu nad ní, obklopeny upravenými parky a rozsáhlými lesy. Svými vynikajícími léčebnými výsledky získávají si lázně stále větší věhlas a oblibu.

Nedalekým údolím Moravské brány, lemovaným na severu Oderskými vrchy a na jihu uzavřeným Hranickou vrchovinou jako posledními výběžky Karpat, proudil odedávna život. Četné archeologické nálezy dokládají osídlení od mladšího paleolitu až do slovanského období. Procházela tudy také prastará obchodní a vojenská cesta od severu k jihu.

HISTORIE A SOUČASNOST

V historických pramenech se s touto krajinou setkáváme poprvé v roce 1169, kdy území, zvané Hranice, svěřil olomoucký úředník kníže Bedřich rajhradskému mnichu Jurikovi ke kolonizaci. V první polovině 13. století území přešlo do vlastnictví kláštera Hradiště u Olomouce a tržní osada, jež zde zatím vyrostla, byla roku 1276 povýšena na město. Když v roce 1480 získal Hranicko vlivný feudální rod Pernštejnů, prožívá krajina období hospodářského i kulturního rozmachu.

Počátkem 16. století se také v písemných pramenech objevuje název Teplice. O Janu st. Kropáči z Nevědomí, majiteli hranického panství od roku 1553, je již známo, že se pokusil prozkoumat pramen léčivé vody v lázních Teplicích n. Beč. Když však kysličník uhličitý, volně unikající z vylámaného otvoru ve skále a tehdy ještě neznámý, způsobil smrt dělníka, práce byly zastaveny.

Romantická zalesněná krajina s rychlou a čistou řekou, pramen léčivé vody s podivuhodnými účinky v blízkosti kvetoucího města inspirovaly zemského lékaře Markrabství moravského Tomáše Jordána z Klauzenburku k obdivnému, básnickému popisu lázní Teplic n. Bečvou:

„Na předměstí krásného města Hranic, u řeky Bečvy, v místě veselém jest lázeň a v ní hlubina k mytí přistrojená, do kteréž se velicí pramenové vody hojitedlné prejšťí, takže se v ní i plovati může... Ta lázeň a ta hlubina jest zdí obehnaná a střechou přikrytá, aby ti, kteří se myjí, před nepohodností povětří ochráněni býti mohli. Hojným pramenem ta voda se prejšťí, anobř i uprostřed řeky (což jsem plavě se přes ni na člunu spatřil), též okolo dvou břeňuov vidiny byly bublénky vody hojitedlné se vyprýšťující a nad vodu vyskakující. To místo, poněvadž jest lukami zelenými, horami a lesy obklíčeno a řeka mimo ně teče, nemalou rozkoš těm, kteří se myjí, přináší.“

Tento nejstarší známý popis lázní Teplic je obsažen v jeho díle „Kniha o vodách hojitedlných neb teplicech moravských“ z roku 1581. Podle údajů Tomáše Jordána byla již v druhé polovině 16. století v Teplicích krytá nádrž, v níž bylo i možno plovati, vedle ní pánev, ve které se voda ohřívala a nalávala do van ke koupání. U lázní byl také hostinec pro občerstvení hostů. Tomáš Jordán provedl také první rozbor teplické kyselky. Lázně byly již tehdy proslulé i v širším

okolí, jak o tom svědčí list Tasa Podstatského z Prusinovic z roku 1587, v němž uvádí, že pro otok nohy a vyrážku na celém těle „v Teplici hranicky... týdny seděti musí“.

Také J. A. Komenský, který nepochybně Hranicemi procházel, zaznačil pečlivě lázně Teplice n. Beč. na své proslulé mapě Horavy, vydané v Amsterdamě roku 1627. Zmínku o lázních najdeme i v Zeilerově Topografii Čech, Moravy a Slezska vytištěné u Matouše Meriana ve Frankfurtě roku 1650. Více místa věnoval popisu lázní a jejich léčivému působení Jan Ferdinand Hertod v latinském díle Tartaromastix Moraviae z roku 1669. Tyto tři poslední doklady o proslulosti Teplic n. Bečvou pocházejí však již z doby, kdy lázně byly v úpadku, způsobeném pohromami války třicetileté. Za vzpoury proti Habsburkům a nové vrchnosti Františku z Ditrichštejna byli obyvatelé Hranicka postiženi nejen krvavou exekucí roku 1627, ale i značnými hospodářskými ztrátami, z nichž se jen zvolna vzpamatovávali.

Další podrobnější zprávy o lázních Teplicích n. Beč. máme proto až z poč. 18. století. Roku 1711 byla na břehu Bečvy postavena zděná patrová lázeňská budova s koupelnami a pokoji pro hosty. Léčivá voda byla do van, které byly i v obytných místnostech, přinášena v konvích. Teplice n. Beč. opět rozkvetly a byly navštěvovány hosty nejen z Moravy a Slezska, ale i z Uher, Polska a dokonce až z Ruska. Tento příznivý stav trval vždy tak dlouho, dokud byl v čele lázní lékař-ranhojič. Obraz teplického údolí byl v roce 1775 doplněn kaplí v pozdně barokním stylu s klasicistními rysy.

DĚTSKÁ LÉČEBNA RADOST

Léčebna Radost je určena pro děti od 3 do 15 let po první nebo další atace revmatické horečky s postižením srdce nebo bez něho, pro děti před operací vrozených srdečních vad nebo po operaci, pro choreatiky a jiná onemocnění srdce, vhodná pro lázeňskou léčbu.

Vedle potřebné medikamentózní terapie je neoddelitelnou součástí léčby racionální organizace celodenního režimu dítěte. Správné střídání spánku, bdění, práce ve škole, zábavy, vhodné výživy, rozumného a uměrného tělesného zatížení tělocvikem a vycházkami, pomáhá upevnit narušené zdraví dítěte v pěkném a radostném prostředí.

Ve vybavené společenské místnosti mají děti k dispozici knihovnu, různé hry, mohou sledovat televizní pořady, promítání filmů a maňásková představení, pořádají se zde literární besídky, školní kroužky apod. Pro pobyt venku je u léčebny velká zahrada. Za nepříznivého počasí jsou děti ve velkých krytých lehárnách.

Aby děti po dobu delšího pobytu v léčebně nebyly vytrženy ze školního prostředí a neobávaly se pak návratu do školní práce a aby se v myšlenkách neobíraly stále svou chorobou, zúčastňují se vyučování v základní devítileté škole přímo v léčebně. Systém práce v této škole je přísně individuální a účast dítěte na vyučování je závislá na rozhodnutí lékaře. Vyučovací doba je stanovena podle zdravotního stavu dítěte.

Do léčebny jsou přijímány děti z Moravy a ze Slovenska. Děti slovenské národnosti jsou vyučovány ve slovenském jazyce. Přátelský styk mezi českými a slovenskými dětmi přinese jistě dobré ovoce v budoucnosti.

Zpracoval prof. L. Novotný
(Pokračování v příštím čísle.)

PATNÁCTILETÉ JUBILEUM TANEČNÍHO ORCHESTRU JKP

Letošní rok bude v historii města Hranic zapsán zlatými písmeny. Město důstojně oslavilo 800. výročí založení, jehož slavnostní průběh vyvrcholil v letních měsících. V jeho rámci oslavili občané města i další neméně slavné výročí — 85 let Sigmy Hranice — závodu, na který může být město právem hrdo. O těchto výročích však již bylo hodně napsáno a jistě ještě bude, neboť historie tohoto města si toho plně zaslouhuje.

Dnes se ale chceme zmínit o výročí, které není zachyceno v žádném kalendáři, které však s kulturní tradicí města tak trochu souvisí. Domníváme se a věříme, že všichni, kteří znají taneční orchestr Jaroslava Jiříčka, nám dají plně za pravdu. Ano, taneční orchestr JKP Hranice pod vedením Jaroslava Jiříčka oslaví v letošním roce 15. výročí svého trvání. A protože tento soubor za léta činnosti vykonal hodně pro širokou obec posluchačů i město, zaslouží si při příležitosti tohoto výročí obdiv a ocenění.

Pamětníci orchestru si jistě vzpomenou na rok 1954, kdy pět mladých hudebníků, vracejících se ze základní vojenské služby, položilo základy budoucímu orchestru a s vervou zkušených muzikantů se pustilo do práce. To nikdo z nich ještě nedělal plány, nikoho ani nenapadlo, že jsou v počátcích dnes již 15leté bohaté činnosti. Orchestr nejen hrával, ale již od samého počátku příkladně spolupracoval s divadelním souborem při UK Sigma a podílel se na jeho úspěšných vystoupeních. Mimo této spolupráce a hraní k tanci pořádal samostatná estrádní vystoupení, na kterých se všichni hudebníci projeví i jako výběrní herci. Ať už to byl samotný vedoucí orchestru Jaroslav Jiříček, či Jan Kujal, Zdeněk Černý, Břetislav Hynčica nebo muž s věčným úsměvem Oldřich Valenta. V pozdějších letech se k těmto postupně přidali Zdeněk Škrobálek, Alois Kujal, Lubomír Facek a bratři Nohavové. Nesmíme však zapomenout ani na Zdeňka Zatloukala a Jiřího Facka, kteří rovněž s orchestrem v jeho počátcích hrávali. Orchestr rostl nejen početně, ale i po stránce umělecké a technické. Brzy si získal oblibu nejen ve městě, ale i v okolí.

Důležitou a nezbytnou součástí každého orchestru jsou zpěváci a nutno říci, že orchestr Jaroslava Jiříčka měl v tomto směru vždy dobrou tradici. Jména Milady Misařové, Markéty Chromé, Jiřiny Benešové, či ing. Vladislava Kutěje, Ivana Chromého, Petra Böhma zaručovala ve své době vždy kvalitní repertoár. I to je jeden z předpokladů dobrého orchestru.

A to už se blížil rok 1964 a s ním 10. výročí založení orchestru. Toto výročí zastihlo členy orchestru v plné tvůrčí práci. Oslavy měly slavnostní průběh, jehož vyvrcholením byl večer s názvem „To to letí“. Tohoto estrádního večera se zúčastnilo mnoho přátel orchestru, jeho bývalých hráčů a zpěváků, spolupracovníků ze závodu a mnoho občanů města. To již se souborem vystupovali sourozenci Ludmilovi a Věra Vanduchová, kteří vystřídali u mikrofonu své předchůdce. Zvláště příchod Bronislava Ludmily byl přínosem, neboť se ukázal nejen jako výborný zpěvák, ale i jako vynikající trumpetista.

Orchestr tak vstoupil do druhé „desítky“ a nutno poznamenat, že se stejným elánem jako ve svých počátcích. Neustále rozšiřoval a obohacoval svůj repertoár, hledal nové cesty. Proto si získával orchestr stále větší sympatie hranického publika a hlavně mladých. Ani nová vlna big-beatu neubrala nic na jejich přízni. Vždyť „Jiříčkovci“ hráli a hrají především pro mladé (jen pozor, ať si to ti dříve narození nevysvětlují jinak). Pravidelné odpolední čaje, vystoupení v Klubu mladých, spolupráce s tanečním mistrem panem Körblerem v tanečních hodinách a samozřejmě zábavy pro mladé i starší — to je stručný výčet akcí orchestru Jaroslava Jiříčka za poslední období. To již Bronislavu Ludmilovi dělala partnerku u mikrofonu Jarmila Vavrečková, mladá talentovaná zpěvačka, a místo bratří Nohavových nastoupili mladí, ale již oštěřeni muzikanti Ladislav Lich-

novský a Karel Konečný. Po soutěži „Hledáme nové talenty“, kterou pořádal JKP v Hranicích, spolupracovali s orchestrem vítězové této soutěže — Zdena Pavelková, Dana Pálová, Pavel Nepala a s nimi ještě Eva Bednářová, vítězka loňské soutěže. Tito mladí zpěváci našli své uplatnění především v nově vytvořeném souboru „Divadla písniček“ při JKP Hranice, jehož hudební složku tvořili právě členové orchestru Jaroslava Jiříčka. Byla velmi dobrá, což potvrdila velmi úspěšná premiéra v Ostravě. Vinou nepružného dramaturgického vedení však divadlo nepřežilo roční trvání. Je škoda, že ani děvčata nevydržela „s dechem“, a tak v současné době má orchestr jen mužské zástupce zpěvu, Bronislava Ludmilu a Pavla Nepalu. Bronislav Ludmila je zkušený zpěvák nesporných kvalit. Zúčastnil se mnoha soutěží, natočil řadu písniček v ostravském rozhlasovém studiu a jen nemoc mu znemožnila účast v celostátní soutěži zpěváků, kde rozhodně nebyl bez šancí. Pavel Nepala začal zpívat v době, kdy oblékal vojenský stejnokroj, s beatovou skupinou CORPUS. V roce 1967 se zúčastnil soutěže „Hledáme nové talenty“ a stal se jedním z vítězů. Natrvalo zakotvil u „Jiříčkovců“ po návratu ze základní vojenské služby a společně s Bronislavem Ludmilou vytvořil velmi dobrý pěvecký tandem. Mladý sympatický Pavel Nepala má při svém talentu předpoklady dalšího uměleckého růstu. Oba zpěváci věří, že se opět brzy najde dívka, která naváže na úspěchy svých předchůdkyň, a to již v právě vyhlášeném konkursu zpěvaček.

Ríká se, že hudba má léčivé účinky. Něco pravdy na tom skutečně bude, neboť můžete často vidět orchestr v lázních Teplicích n. Beč. při koncertech a tanečních zábavách. Večery strávené společně s pacienty a lázeňskými hosty jsou z obou stran velmi srdečné. Proto orchestr vystupuje v lázních často a rád. Nakonec téměř všude, kde orchestr vystupoval či vystupuje, bývá podobná atmosféra. A bylo by opravdu smutné, kdyby tomu tak nebylo. Vždyť hudba je skutečně lék, je něčím, co v člověku vzbuzuje pocit štěstí a radosti. Proto byla stvořena, proto ji člověk dělá rád a s láskou.

Popřejme proto tanečnímu orchestru Jaroslava Jiříčka k jeho 15letému jubileu hodně dalších úspěchů, poděkujme jeho kolektivu za obětavou práci a těšme se společně s nimi na dalších 15 let jejich činnosti. EH

VYJDE POŠTOVNÍ ZNÁMKA SE ZNAKEM MĚSTA HRANIC

Při letošním 800. výročí založení Hranic požádal Městský národní výbor v Hranicích federální výbor pro pošty a telekomunikace v Praze o vydání poštovní známky s námětem z Hranic. Současně také hranický klub filatelistů se obrátil na Svaz českých filatelistů o podporu této žádosti. Po řadě jednání oznámil Rudolf Fischer, vedoucí známkové tvorby federálního výboru pro pošty a telekomunikace k oblastní výstavě poštovních známek v Hranicích, která se konala od 13. do 21. září 1969, že v letošním připravované emisi poštovních známek se znaky našich měst bude vydána i známka se znakem města Hranic. Další známky této šestiznamkové série ponese znaky měst Litoměřic, Manětína, Krnova, Kežmaroku a Bardějova, tedy vesměs měst, která letos vzpomínají výročí svého vzniku nebo povýšení na město.

Znak města Hranic je po stránce heraldické velmi zajímavý a prošel i dosti složitým vývojem, který zachycuje podstatný úsek dějin města. První historická zmínka o Hranicích, jak známo, se vztahuje k roku 1169, kdy olomoucký úředník kníže Fridrich věnoval území mezi řekou Odrou a Bečvou, zvané Hranice, rajhradskému klášteru ke kolonizaci, kterou zde prováděl benediktinský mnich

Jurik. Počátkem 13. století přešlo území do vlastnictví kláštera Hradisko u Olomouce a osada, která vyrostla na táhlém ostrohu nad řekou Bečvou, byla v roce 1276 povýšena na město. Do znaku dostalo nově město původně patrona hradištského klášterního kostela sv. Štěpána a po jeho bocích byly štítky s českým lvem a moravskou orlicí. V době husitské revoluce se Hranic zmocnili Tovačovští z Cimburka. Jan Tovačovský z Cimburka rozmnožil městský znak o štítek s trojí řadou cimbuří. V této podobě můžeme městský znak spatřit v muzeu nebo na portále hranické radnice z r. 1544. K další změně došlo až v době pobělohorské. Když v roce 1629 olomoucký biskup kardinál František z Dietrichštejnu vrátil Hranicím městské výsady, upravil i městský znak tak, že přidal ze svého erbu dva zahnuté vinařské nože a nad hlavu sv. Štěpána knížečící korunu. Přitom také patrně neporozuměním došlo k záměně tovačovského štítu s cimbuřím za šachované pole. V privilegii z roku 1629 je hranický městský znak popsán takto:

„Předně mají míti štít se dvěma poli, totižto vrchní žluté a v něm v prostředku z hory klobouček knížečí a po stranách dva nože slavného rodu našeho Dittrichsteinského od sebe rozdělené; spodní pole, které se špicí in triangulum táhne, jest červené se třemi štíty, z nichž jeden na pravé straně jest žlutým polem a v něm orel černý s jednou hlavou roztažený, druhý štítek na levé ruce jest červený a v něm lev stříbrné barvy stojící, spodní pak štítek a prostřední jest léz červeným polem na něm bílý a červený trianguli na způsob tabule šach řízený, nad ním pak obraz svatého Štěpána, mučedníka Páně, stojící v levitském modrém oděvu, v pravé ruce kamení a v levé palmu, znamení mučednické, držící, jakožto všeho malířským kumštem a uměním patrnější v tomto listu našem vyjádřeně spatřiti se může, kteréhožto erbu často psaný úřad a obec buď pro ozdobu města malovaného, neb na pečeti k potřebě své a k pečeti listů všelijakých vyrytých a k tomu vosku červeného vedle starobylého způsobu užívati moci budou.“ Takto upraveného městského znaku užívá tedy naše město už 340 let.

Známka se znakem Hranic bude několikabarevná, rytinu provedl grafik Josef Herčík. Reprodukci rytiny známky mohli si už prohlédnout návštěvníci první oblastní filatelistické výstavy v Hranicích. Známky se znaky měst a zemí jsou ve světě hodně oblíbeny, poštovní správy mnoha zemí je pravidelně vydávají a mnozí sběratelé se také specializují na tento námět. Je tedy jisté, že i známka se znakem města Hranic pronikne k filatelistům do ciziny a bude i v zahraničí propagovat naše město. LN

ÚSPĚCH HRANICKÉ ŠLECHTITELSKÉ STANICE

Na letošní letní části mezinárodní květinářské výstavy FLORA 69 v Olomouci byla hranická šlechtitelská stanice oborového podniku Sempra zastoupena jen třemi exponáty, všechny však byly vyznamenány medailemi:

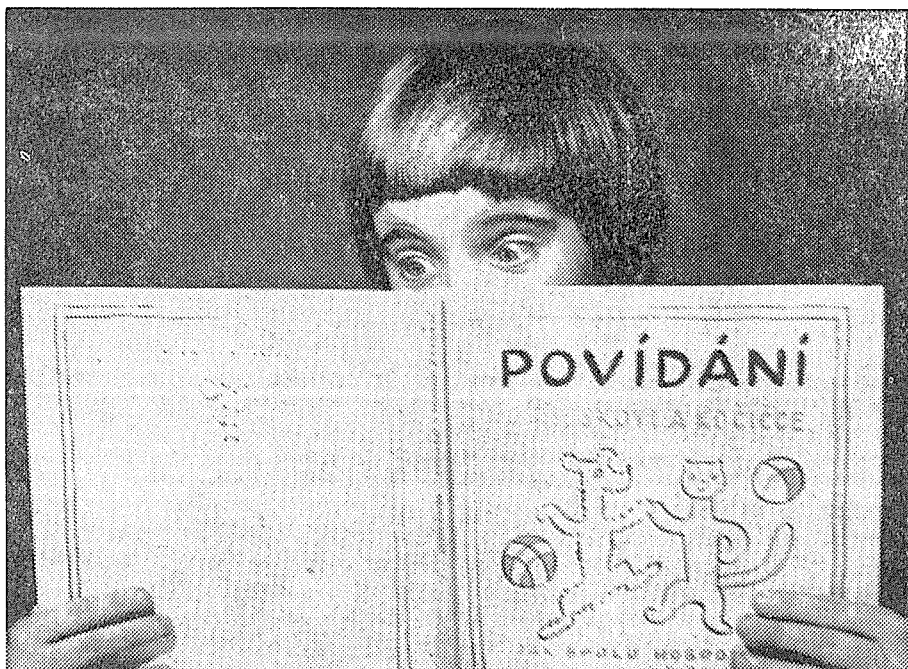
Ozdobná kapradina *Nephrolepis* získala zlatou medaili,

gloxinie bílá s modrým okrajem byla ohodnocena stříbrnou medailí a

gloxinie Carmen s květy tmavě červenými dostala bronzovou medaili.

Státními odrůdovými zkouškami prošly letos úspěšně dvě nové odrůdy gloxinii, jejichž autorem je šlechtitel Josef Bednář. Jsou to gloxinie Morava barvy světle červené s velkým bílým jícnem a gloxinie Sylva — červená s bílým lemem.

Ve státních odrůdových pokusech je zkoušen nový skleníkový americký karfiát zvláštní růžově červené barvy s velkým počtem květů, odolný vůči chorobám a škůdcům. LN

„ÚZASNÉ POVÍDÁNÍ“

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ JOSEFA ČERNÉHO

Fotokroužek při Jednotném klubu pracujících sdružuje fotografy amatéry z našeho města i blízkého okolí. Má za sebou již několikaletou činnost a spoustu úspěšných akcí, především výstav.

Na měsíc říjen připravili členové fotokroužku výstavu jednoho ze svých členů Josefa Černého. Josef Černý, který se zabývá výtvarnou fotografií, je jistě některým hranickým občanům již znám z předešlých výstav nebo ze stránek tisku a různých publikací. Je to autor, jehož řada fotografií úspěšně prošla několika mezinárodních výstav u nás i v zahraničí a jehož fotografie velmi často zveřejňují odborné časopisy i denní tisk. Také v našem Kulturním kalendáři jsme již uvedli několik jeho prací, zvláště těch, které byly tematicky zaměřeny k našemu městu.

Na výstavě, která se bude konat ve dnech 5.—10. října v gotickém sále radnice, chce Josef Černý představit divákům své nejlepší práce z různých mezinárodních výstav i snímků publikovaných tiskem jako přehlídku své tvorby z let 1963—1969.

—eh—

VEČERY SE PRODLUŽUJÍ — TANEČNÍ SEZONA NASTÁVÁ

S dlouhými večery přichází doba zábav. Nejrozšířenější zábavou je společenský tanec. Lidé tančí od nepaměti. Co na světě jsou, pokud lidská poměť sahá a pokud máme jakékoliv záznamy, víme, že se lidé vždy bavili a veselili tancem. V historii byly tance válečné, oslavné, náboženské, milostné, zábavné apod. Dnešní tance jsou vlastně společenskou zábavou. Vedle toho jsou pro nás i citovým projevem, kterým působíme na osoby druhého pohlaví asi tak, jak působíme dopisem, přednesením básně, zazpíváním písně, nebo hudebním projevem.

Tanec má být estetický. Při tanci má být tančícím dobře a mile, ale má být stejně dobře a mile těm, kteří se na tančící dívají. Nemůžeme však říci, že to, co na tanečních parketech někdy vidíme, se všeobecně líbí, že je estetické, že všem to dělá dobře. Vidíme i různé taneční výstřelky jednak z neznalosti a jednak u mladých tanečnicků to bývá přání na sebe upozornit.

Každá doba měla své tance, tak jak každá doba měla svou hudbu i své umění. Umělecké, hudební i taneční formy se měnily, vyvíjely, zapomínaly, někdy se i znovu vracely a přetvářely. Je to tak přirozené, neboť vývoj společnosti, citění generací i životní podmínky působí na vývoj tance. Např. dnešní mládež se vyžívá v jiných rytmech a tanečních pohybech než mládež před první světovou válkou a také v jiných pohybech než mládež mezi dvěma světovými válkami. Někdy se vytýká novým tancům cizí původ, někdy nemorálnost i neestetičnost. I valčík, když se začal tančit, měl mnoho nepřátel, a přece se prosadil a pevně. To je možno říci i o tangu a jiných tancích.

Na to, byl-li tanec zaveden či prosazen, působila hodně hudba — hudební formy a skladby.

Dnešní taneční hudba, která zdůrazňuje rytmus, jistě vyvolává jiné pohyby než hudba, která byla hrána na začátku tohoto století. Dnes převládají na parketu rytmické tance, ale tančí se i tance na hudbu melodickou. Mladí i ti dříve narození tanečníci musejí počítat s tím, že nevystačí jen s těmi novými tanci, s tanci rytmickými, ale že jim nebudou stačit také jen ty tance starší. Je potřeba na parket zavést zdravou rovnováhu pohybu a rytmu.

Bylo by zapotřebí, aby příznivci společenského tance přicházeli na parket dobře připravení. Aby znali nové i starší tance, a to nejen ti nejmladší, ale i ti ostatní — mládí se nesmíme zříkat — aby se mohli oddat té nejrozšířenější a nejpěknější zábavě, za doprovodu dobré hudby, na krásně osvětleném parketě.

A právě nyní na podzim máte nejlepší možnost se na ty krásné chvíle připravit. Začíná doba tanečních hodin. Mladí lidé začínají v sále Jednotného klubu pracujících v Hranicích pilně cvičit. Přihlaste se i vy, kteří jste si své „taneční“ odbyli již dříve.

Bude vytvořen pro vás kurs pro starší tanečnický. Tam v kruhu stejně nadšených milovníků tance si doplníte své znalosti a seznámíte se s rytmickými tanci, které jsou nejmodernější i s jinými tanečními novinkami. Bude to provedeno zábavnou formou, takže večery budou zábavným osvěžením.

Přihlásí-li se dostatek nadšených tanečnicků, dychtících po prohloubení svých tanečních znalostí a dovedností, utvoříme i kurs pro pokročilé, kde budeme pěstovat a prohlubovat taneční dovednosti až k závodní formě.

Chťel bych ještě jednou zdůraznit, že mládí se nesmíme ani my, kteří jsme již nějakou tu sezónu odtančili, jen tak lehce zřeknout, a k mládí patří tanec. Lásku k tanci je krásná o uvědomme si i to, že tanec vedle zábavy poskytuje i zdravý pohyb.

Ludvík Körbler

VÝSTAVA „ČLOVĚK A DŘEVO“

Výstava, kterou zahájíme v malém sále Jednotného klubu pracujících v Hranicích 8. října t. r., spojuje dílo 2 umělců: Jindry Vaňoučkové z Prahy a Jana Vávry z Nového Jičína — členů výtvarné skupiny „Jaroněk“ při Domu kultury a vzdělávání v Novém Jičíně.

Stává se málokdy, aby se tvůrci setkávali na společné výstavě, aniž pracovali společně nebo byli alespoň stoupenci jednoho uměleckého stylu.

To, co spojuje J. Vaňoučkovou a J. Vávru, nejsou jen shodné monogramy a členství v pražském Hobby klubu, to je především společná láska k zdanlivě beztvaremu dřevu, ať je nacházíme v přírodě, či v přířezích Vávrovy dílny. Jinak by totiž nebylo ani možné spojit cesty zdravotní sestry z Prahy a důchodce z Nového Jičína, jinak autorky zajímavých samorostů a tvůrce užitého umění ze dřeva.

O poněvadž má přednost dáma, několik poznámek k vystaveným pracím J. Vaňoučkové. Je jich celkem 50 a jsou rozděleny do 3 tematických skupin. Jednu autorka nazývá „Lovy beze zbraní“, druhou „Klasické samorosty“ a třetí „Květiny“. Co do vzniku lze je také dělit do tří druhů. Prvý druh samorostů vytvořila příroda sama a Jindra Vaňoučková bez větších zásahů do samorostu je vystavuje. Do druhé skupiny patří samorosty dotvářené. Zde se pokouší o zdokonalení přírodou vytvořeného samorostu v jednoduchou, leč účelnou kompozici vhodným řezbářským zásahem. Třetí druh vystavovaných samorostů pak tvoří ty, kde Vaňoučková kombinuje samorosty i v složitější kompoziční útvary. Není to zdaleka jednoduchá záležitost, poněvadž zde hraje roli stejný druh dřeva a jeho barevný odstín. Do této skupiny patří plastiky květin, které na výstavě uvidíte.

Jan Vávra ve svých 37 pracích postupuje jinými cestami. Příroda pro něj vytvořila materiál, ať jej nazýváme modřín, ořech, třešně, mahagon či palisandr. A všechny ty druhy materiálů už více než 20 let lákají tvůrce různými odstíny a vedou jeho snahu vloženou prací a vtípem vytvářet nejrůznější druhy předmětů, které by dekorovaly nejen domácnost, ale i jednotlivce a z těch především ženu. Proto ve vystavovaných pracích Vávrových nacházíme nejenom překrásné intarzané práce, ale i vynikající dřevěné mozaiky, které co do postupů i co do výsledků jsou pracemi skutečně unikátními. Docílit působnosti barevnosti dřeva a neopakovat se v postupech, to je snahou a cílem Jana Vávry. Nelze téměř ani věřit tomu, že některé z váz vystavovaných v JKP v Hranicích jsou složeny asi z 21.000 kousků dřeva a jejich zhotovení si vyžádalo přibližně 1200 hodin.

Výstava „Člověk a dřevo“, kterou máte možnost zhlédnout, je opravdu unikátní. Každý, kdo tyhle exponáty na předešlých výstavách v mnoha městech

našeho kraje zatím zhlédl, nešetří obdivem nad lidskou fantazií, výtvarným viděním i pracovitostí a pílí. Zdaleka nejde o „amatérskou“ úroveň prací. Zvláštnost materiálů a postupy tvůrců by to nedovolily. Vždyť příroda svojí barevností a fantazií přesáhla a přesahuje vše to, čeho je schopen člověk. A z ní oba vystavující vycházejí především.

Ladislav Majkus

NOVÝ DRUH JIŘIN K 800. VÝROČÍ HRANIC

Letošní oslavy 800. výročí založení Hranic se setkaly s velkým zájmem nejen u obyvatel města, ale měly ohlas i v okolí. Dlouholetý šlechtitel a pěstitel květin PhMr. Jaroslav Pozzi ve Valašském Meziříčí vypěstoval novou odrůdu jiřiny, kterou pojmenoval HRANICE 800 let a věnoval ji našemu městu. Nová odrůda se vyznačuje velkým množstvím květů starorůžové barvy, květy drží stále vzpříma a nikdy je nesklání.

JKP – PŘIJÍMÁ STÁLE PŘIHLÁŠKY DO KURSŮ

I když školní rok v Jednotném klubu pracujících byl již zahájen, mají občané a mládež našeho města možnost přihlásit se do některého z uvedených kursů:

- **Kurs společenského tance** pro pokročilé.
- **Kurs společenského tance** pro dospělé.
- **Kurs pohybové kultury pro mládež** (dříve baletní studio).
- **Kurs pohybové výchovy** pro dospělé.
- **Kurs jazykový** (němčina, angličtina — pro začátečníky i pokročilé).
- **Speciální kursy obchodní korespondence** (německé, anglické) s přihlédnutím k mnohostranné konverzaci a s přípravou na universitní zkoušky.
- **Konverzační kroužky pro velmi pokročilé** (němčina, angličtina).

Jazykové kursy — němčina, angličtina — byly zahájeny 1. října t. r. Do konce měsíce je však možnost přijat ještě opoždilé přihlášky.

Kursy speciální a konverzační kroužky budou zahájeny později, až po dosažení určitého počtu přihlášek.

V jazykových kursech vyučují: Dr. Olga Svobodová, s. Polášek, prof. Mišurec. Do kursů společenského tance pro pokročilé a pro dospělé přijímáme pouze taneční dvojice. Pravděpodobně vyučování v těchto kursech bude v pondělí ve večerních hodinách. Taneční kursy povede pan Ludvík Körbler.

Kursy pohybové výchovy jsou určeny mládeži od 8 let. Kursy jsou rozděleny podle věkových skupin do několika oddělení. Vyučuje s. uč. Svatava Habasová.

Kurs pohybové výchovy pro dospělé je určen ženám, které mají zájem udržet si štíhlou linii. Vyučuje s. uč. Svatava Habasová.

Podrobnější informace a přihlášky do všech uvedených kursů obdržíte v kanceláři jednotného klubu pracujících — tel. 2160! Vážní zájemci o zařazení do kteréhokoliv kursu, přihlaste se co nejdříve!

VELKÝ ÚSPĚCH PRACOVNÍKŮ N. P. SIGMA HRANICE

Pracující n. p. Sigma Hranice, nositelé Řádu práce, dosáhli dalšího pronikavého úspěchu. Na mezinárodním veletrhu v Brně získalo čerpadlo, vyrobené v hranickém závodě, nejvyšší poctu „Zlatou medaili MVB 1969“.

Je to vysoké vyznamenání, uvážíme-li, že do soutěže o zlatou bylo přihlášeno 342 vystavovatelů a vyhodnoceno bylo celkem 32 exponátů, z toho 16 medailí obdržely výrobky z naší republiky. Je to vůbec poprvé v historii všech veletrhů, na kterých byla vystavována čerpadla, že exponát čerpací techniky získal tak vysoké ocenění.

Čerpadlo 80-PCB-6-350 je opravdu mamutí výrobek, které má šest plunžrů a svou výkonností i pokrokovou konstrukcí patří do řady čerpadel světové úrovně. Při konstrukci čerpadla bylo upuštěno od tradičního materiálu litiny a tak křiková skříň je svařovaná, a tím byly dosaženy velmi malé váhové parametry na jednotku výkonu. Další novinkou je, že technicky pokrokovou konstrukcí bylo dosaženo jednoduché výměnitelnosti celých pracovních uzlů. Čerpadla této řady jsou dodávána pro svou výhodnost pro nejtěžší hydraulické pohony v kovárnách a lisovnách pro čerpání různých agresivních medií.

Na konstrukci čerpadla má největší podíl kolektiv techniků pod vedením soudruha Zdenka Haderky a dobrá práce pracovníků provozu 5 pod vedením vedoucího provozu soudruha Jaroslava Sedláčka.

Pracující n. p. Sigma Hranice tak znovu dokázali svou plnou odpovědnost v rozvoji čerpací techniky a hodnoty, které tato práce přináší pro rozkvět naší socialistické vlasti.

CHCETE MÍT PŘÁTELE V CELEM SVĚTĚ?

LERNU ESPERANTON!

UĀTE SE ESPERANTO!

ESPERANTO — mezinárodní jazyk, umožní vám dopisovat si s celým světem a tím v daleko větší míře uspokojovat a rozšiřovat záliby či sběratelské koníčky.

ESPERANTO stále více prokazuje svou životnost v praxi. Otevírá hranice všech zemí, všech světadílů. Není většího města, kde bys nenašel esperantistu, který rád a ochotně poradí a pomůže.

ESPERANTO je jazyk snadný (čtyřikrát snáze zvládnutelný než jiné jazyky), libozvučný, fonetický s pravidelnou a lehkou výslovností.

ESPERANTO svým cílem vzájemného dorozumění všech lidí na světě, přispívá k humanitním a mírovým snahám pokrokových hnutí.

ESPERANTO SE MŮŽETE NAUČIT I VY! Esperantský kroužek při JKP v Hranicích pořádá opět, po jednoleté přestávce kurs esperanta pro začátečníky. Vyučování se provádí jedenkrát týdně v přátelském prostředí klubu, nekonvenčním a zábavným způsobem. Po několika měsících učení již možnost mezinárodní korespondence.

Vážní zájemci (mládež od 13 let) o tento jazyk, přihlaste se osobně nebo telefonicky v kanceláři JKP — nejpozději do 8. října 1969.

Z KRONIKY X. JUBILEJNÍHO ROČNÍKU EXKURSNE VZDĚLAVACÍ ZÁKLADNY V HRANICÍCH

Ve dnech 12.—22. srpna probíhal v Hranicích už desátý jubilejní ročník exkursně vzdělávací základny učitelské za účasti 50 pedagogických pracovníků z celé republiky. Po celou dobu trvání základny psali hosté denně kroniku, z níž zde uvádíme alespoň úryvky, týkající se bezprostředně našeho města:

„Ve večerních hodinách v úterý dne 12. srpna 1969 byla ve starobylé radnici v rámci oslav 800 let Hranic zahájena 10. jubilejní exkursně vzdělávací základna v Hranicích. Při vystoupení z autobusu u pošty nás mile překvapilo, když nás několik neznámých dětí očekávalo s vozíkem, aby nám pomohlo přepravit naše zavazadla a nejkratší cestou nás dovedlo do žákovského domova průmyslové školy. Při vstupu do budovy nám byl ihned přidělen propagační a turistický potřebný materiál, což bylo další milé překvapení. Ubytování, možno říci prvotřídní, vzbudilo v nás uspokojení. Zasedací síň na radnici byla slavnostně připravena. Po úvodním zahájení a uvítání se ujal slova předseda MěstNV a slovy nehledanými a upřímnými nás v Hranicích přivítal. Uspokojilo nás a potěšilo, když řekl, jak si váží těžké práce učitelů a uznal naši snahu poznati z přímého styku další krásný kout naší vlasti. V podobném tónu bylo i přání ostatních činitelů. Dojemné bylo i uznání práce řed. A. Volfa, vedoucího základny po deset let; když mu předseda MěstNV předával písemné uznání s medailí, projevil všichni přítomní svůj souhlas potleskem...“

Středa 13. 8.: venku zataženo, obloha zamračená a všichni proti dešti vyzbrojeni vstupujeme do krásného, starobylého města Hranic. Prohlídka města začíná romantickým výstupem na radniční věž, při kterém se neustále ozývá: „Pozor na hlavu!“ ... Odměnou nám byl krásný pohled na město. I když se počasí umoudřilo, přece jen spojenectví Oderských vrchů a Karpat bylo zaměřeno. Památky muzea jsou vzácné, avšak nejatraktivnější pro všechny účastníky byla hrací skříň, která svou příjemnou hudbou starých melodí vrátila dříve narozeným mládí a mladí se nemohli vynadávat...“

Po obědě jsme se vydali na pěší túru romantickým údolím do lázní Teplic nad Bečvou. Cestou jsme se zastavili v léčebném ústavu se ZDS, kde jsme se seznámili s léčením srdečních chorob dětí a těžkou a obětavou prací výchovných a zdravotních pracovníků... Lázně se svým okolím působí pěkným dojmem. Velmi zajímavý je jejich vznik i celá historie... Z lázní jsme stoupali lesními stezkami k propasti, která sama o sobě je romantická s neprobádanou hloubkou a opředená mnoha milostnými bájemi. Z okolí je překrásný rozhled do Moravské brány. Při zpáteční cestě jsme navštívili sochu sv. Jana na okraji skály, odkud je pěkný rozhled po celém údolí Bečvy. Naše děvčata sochu objímala, že jsme měli obavu, aby ji nevyviklala z jejich vratkých základů, nespadla s ní do Bečvy a nevznikla tak nová pověst 20. století...“

„Připadl nám nesnadný úkol napsat poslední zápis do kroniky našich deseti dnů zde v Hranicích. I počasí bylo neuznalé, sluníčko se jen tu a tam ukázalo na zamračené obloze, snad i ono bylo smutné pro to blížící se loučení. Naším hlavním programem byla návštěva Zbrašovských aragonitových jeskyní v Teplicích nad Bečvou. Cestou jsme si prohlédli letní kino... O půl desáté nás ve Zbrašovských jeskyních přivítala milá paní průvodkyně, zajímavě nám vysvětlila celou historii a vznik tohoto krásného díla přírody... Po této prohlídce jsme využili chvíle volna a prohlédli si ještě Teplice a při procházce zpět do Hranic jsme se naposledy rozhlédli po známých místech, která už možná nikdy nevidíme...“

Večer byl zhodnocen program základny. Všichni se shodli na tom, že tu není naprosto co vytýkat, naopak, že tu bylo hodně navíc, co jsme nečekali... A za to patří díky našim vedoucím, jejichž práce si vážíme a děkujeme jim za všechny krásné poznatky i vzpomínky, které si odtud odvážíme. Také kolektiv účastníků se tak spřátelil, že jsme byli při loučení všichni smutní... A tak už zbývají jen poslední stisky rukou, poslední milá slova a celá naše velká rodina, která se v těch deseti dnech vytvořila, se rozjíždí.“

Ze všech koutů republiky
sjeli jsme se sem,
abychom tu objevili
čarokrásnou zem.
Naše volba byla šťastná,
Morava je země krásná,
i ta naše stanice —
slavné město Hranice.
800 let oslavilo
v rychlém času toku,

ať mohutní, roste, vzkvétá
do dalších šťastných roků!
Chtěli bychom poděkovat
jak nejlépe dovedem,
než se zase budem vracet,
než se domů rozjedem.
Horám patří též náš pozdrav,
neradí se loučíme,
stále se sem budem vracet,
až svou cestu skončíme.

Sestaveno ze zápisů Jindřicha Berkovského, Heleny Fenykové a Marie Motejzůvkové, verše Jana Hartmana.

PRO MILOVNÍKY HISTORICKÝCH PŘÍBĚHŮ

Spisovatel Pavel Hejčman, žijící v Bystřici pod Hostýnem, autor četných oblíbených příběhů kriminálních a detektivních, vydal nedávno historický román MORAVSKÁ VÁLKA. Jeho hlavní postavou je Jan Adam z Víckova, vůdce odbojných Valachů a jeden z hlavních a nejvytrvalejších odpůrců Habsburků za třicetileté války na Moravě. Jeho osudy jsou poutavě vyprávěny a jejich zpracování přináší nový pohled na jedno z nejtragičtějších období našich dějin v 17. století. Děj románu se odehrává z velké části v našem blízkém okolí na Valašsku a několikrát se dotýká i přímo města Hranic, jež je zde na více místech jmenováno. Už proto si zaslouží, abychom jej zde našim čtenářům doporučili. I když byl román vydán v sešitové úpravě v nakladatelství Albatros, najde jistě oblibu nejen u mladých čtenářů, ale u všech milovníků dobré historické četby. LN

VÝSTAVA PSŮ

V rámci oslav 800. výročí vzniku Hranic uspořádá v neděli 12. října v parku kultury kynologický klub spolu s mysliveckým spolkem Pobečvan oblastní výstavu psů služebních, okrasných a mysliveckých. Každé plemeno bude hodnoceno zvlášť. Jak pro nejúspěšnějšího psa každého plemene, tak i pro vítěze celé oblastní výstavy jsou připraveny poháry. Na své si přijdou i děti, když nakonec bude volena nejhezčí dvojice dítěte se psem. Přihlášky přijímá Fr. Krejčířík, Hřbitovní ulice 15.

ADRESOVÁNO RODIČŮM

Město Hranice je spjata s bohatou kulturní tradicí. Odedávna zde existovala hudební a pěvecká tělesa, která naše město reprezentovala nejen v naší vlasti, ale i daleko za hranicemi. Vzpomeňme jen namátkou pěvecký sbor našeho města „JURIK“, který se již mnoho desítek let řadí mezi špičkové pěvecké sbory na Moravě. Má za sebou kus perné, poctivé práce, která však bývá splacena vděčností posluchačů na všech koncertech.

Většina členů sboru se však již neřadí mezi tu střední a mladou generaci. Marná sláva, čas je neúprosný, lidé stárnou a jak už je to v životě pravidlem, na jejich místa přicházejí noví, mladí lidé. Zamysleme se teď nad tím: Má naše město nástupce, kteří jednou budou s takovým elánem a chutí pěstovat sborový zpěv, jako je tomu doposud u všech členů sboru „JURIK“? Myslím si, že zatím nemá. Těch několik žáků Lidové školy umění se obvykle rozuteče na studie, mnozí svého muzicírování zanechají, jiní třeba o hudbu ztratí zájem úplně.

Co tedy našemu městu hodně chybí, je dětské pěvecké těleso, ze kterého bychom vychovávali nové kádry pro další pěveckou činnost a která by zároveň byla chloubou našeho města.

Jednotný klub pracujících dává všechny možnosti pro to, aby zde vznikl **Dětský pěvecký sbor města Hranic**. Za tímto účelem se nám podařilo získat sbormistra s. uč. Gabriela, pedagoga s bohatými zkušenostmi, který i za nelehkých podmínek dovedl vytvořit takové pěvecké těleso, které se na soutěžích umístilo vždy na čelních místech; člověka, který dovede s dětmi pracovat a rozumí jim.

Co říkáte rodiče? Nestálo by za to pohovořit s vašimi dětmi o této možnosti? Vždyť v každém případě by si děti tímto zvolily za svého koníčka hudbu, která by se jim jednou mohla stát průvodkyní celým životem. Přemýšlejte a my se těšíme, že se brzy s vašimi dětmi setkáme u nás v Jednotném klubu pracujících.

Bronislav LUDMILA, vedoucí JKP

KONKURSY

JKP vypisuje konkurs na místo VÝTVARNÍKA. Požadavek: střední odborné vzdělání v oboru. Platové podmínky: 1.550 Kčs.

•

SEPTET Bronislava Ludmily vypisuje konkurs na místo zpěvačky. Požadavek znalosti hudební nauky a hry na klavír (není podmínkou). Přednost mají uchazečky se stálým bydlištěm v Hranicích.

•

JKP vypisuje konkurs pro dětský smíšený sbor. Věkové rozpětí 8—14 let.

•

Přihlášky do všech konkursů podávejte v kanceláři JKP Hranice.

POŘADY KLUBU DŮCHODCŮ V ŘÍJNU 1969

Středa 1. října:

O JANU NERUDOVI (135. výročí narození) a KAROLINĚ SVĚTLÉ hovoří ředitelka Městské lidové knihovny. Básně Nerudovy recituje nár. umělec Zd. Štěpánek a J. Voska. Hraje symfonický orchestr Čs. rozhlasu — klubovna — Náspsy. Začátek v 15 hodin.

Čtvrtek 2. října:

Vedení a ZO ROH n. p. SIGMA Hranice uspořádá pro své důchodce na svůj náklad ZÁJEZD DO BESKYD. Přihlášky v Klubu důchodců. Odjezd v 6 hod. od hotelu Brno.

Středa 8. října:

Filmová veselohra podle povídky J. Nerudy TÝDEN V TICHÉM DOMĚ. Sál JKP — TUNEL. Začátek v 15 hodin.

Středa 15. října:

NÁRODNÍ PÍSNĚ a SONGY zahraje a zazpívá instrumentální skupina studujících gymnasia. — Klubovna — Náspsy. Začátek v 15 hodin.

Středa 22. října:

Filmová beseda: PRŠELO JIM ŠTĚSTÍ s Jiřinou Bohdalovou v hlavní roli. KAREL A JEHO VARY s Mir. Horníčkem v hlavní roli. — Sál JKP — TUNEL, začátek v 15 hodin.

Úterý 28. října:

ZÁJEZD do divadla v Olomouci ve 13 hodin od hotelu Brno na českou operetu PODSKALÁK.

Středa 29. října:

Vzpomínka na zesnulé důchodce. V podání sólistů České filharmonie kantáta A. Dvořáka STABAT MATER, komponovaná pod dojmem bolestné ztráty rodinné. — Klubovna — Náspsy. Začátek ve 13 hodin.

VELKÝ OHLAS FILATELISTICKÉ VÝSTAVY

První oblastní výstava poštovních známek v Hranicích v měsíci září, konaná pod heslem „Filatelie sblízuje národy“, byla dosud největší přehlídkou výsledků činnosti hranických filatelistů. Množství hodnotných exponátů, vzorné uspořádání vzbudilo i zaslužený obdiv návštěvníků, mezi nimiž byli hosté z Přerova, Olomouce, Valašského Meziříčí, Vsetína, Bystřice pod Host., Frýdku-Místku, Českého Těšína, Opavy, Ostravy, Poruby, Havířova, z Handlové, z Prahy a jiných míst. V návštěvní knize čteme mnoho slov obdivu a uznání:

„Výstava je výsledkem obětavé práce nadšených lidí. Nechť splní své poslání hlavně v řadách mládeže. Děkuji Vám jménem rady MěstNV v Hranicích. — Ing. Grossmann.“

„Velmi užitečnou práci jste provedli. Výstava odpovídá danému heslu této výstavy. Upřímně Vám děkuji. Hlavačka.“

„Výstava svědčí o zanícení a obětavosti kolektivu hranických filatelistů. Přejeme do další práce všechno nejlepší. Soudcovský sbor výstavy.“

„Výstava dokazuje, že známky jsou nejlepším dokladem a svědkem významných událostí a zdrojem poučení. Evžen Černý.“

Zaslужnou činnost hranických filatelistů ocenil Městský národní výbor v Hranicích, jehož jménem odevzdal při zahájení výstavy člen rady ing. Ant. Grossmann pamětní medaile zaslužilým funkcionářům klubu: předsedovi Adolfu Koukalovi, tajemníku Janu Trtílkovi a hospodáři Miloslavu Švábovi.

Podle rozhodnutí poroty získali hraničtí filatelisté za své sbírky:

diplom na pozlacenou medaili: Vladimír Dvořák,

diplom na stříbrnou medaili: Adolf Koukal a Petr Tomanec,

diplom na posříbřenou medaili: Frant. Bortel, Rupert Sedláček,

diplom na bronzovou medaili: Evžen Černý, Alois Dřimal a Fr. Chudárek,

diplomy: Alois Dřimal, Frant. Chudárek, Frant. Schembera a Miloslav Šváb.

PROGRAMY KIN V MĚSÍCI ŘÍJNU

KINO SVĚT

- 1.— 2. **Heroin**, NDR, mládež ne
- 3.— 6. **Vojna a mír**, SSSR, mládež ano
- 7.— 9. **Znal jsem ji dobře**, Itálie, mládež ne
- 10.—16. **Smrt v červeném jaguáru**, NSR, mládež ne
- 17.—20. **Milostná dobrodružství Mool Flandersové**, Anglie, mládež ne
- 21.—23. **Černý vítr**, Mexiko, mládež ne
- 24.—27. **Létající Clipper**, NSR, mládež ano
- 28.—31. **Flirt se slečnou Stříbrnou**, ČSSR

KINO OKO

- 1.— 2. **Mám dvě mámy a dva táty**, Jugoslávie, mládež ano
- 3.— 6. **Poslední ráje**, NSR, mládež ano
- 7.— 9. **Experiment**, ČSSR, mládež ne
- 10.—13. **Pražské noci**, ČSSR, mládež ne
- 14.—16. **Láska nelaskavá**, ČSSR, mládež ne
- 17.—20. **Poslední otisk**, Rumunsko
- 21.—23. **Advokát chudých**, ČSSR, mládež ano
- 24.—27. **Křtiny**, Maďarsko, mládež ne
- 28.—30. **Dynamit v zeleném**, NSR, mládež ne
31. **Deset malých černoušků**, Anglie, mládež ne

PŘEDSTAVENÍ PRO DĚTI

4. **Vzducholodí k severnímu pólu**
11. **Pasáček vepřů**
18. **Věrný kamarád**
25. **Žirafa v okně**

PROGRAMY JKP V MĚSÍCI ŘÍJNU

Sobota 4. října v 19.30 hod. — sál JKP

I. divadelní představení v předplatném! — Jan de Hartog:

POSTEL S NEBESY

Představení v provedení pražských umělců. V hlavních rolích zasloužilý umělec Jiří Sovák a Valentina Thielová.

Sobota 11. října v 19.30 hod. — sál JKP

Sobotní večer s tancem

BAR CLUB zahajuje

- hraje Septet Bronislava Ludmily
- příjemné posezení v novém prostředí
- příležitost pro začínající zpěváky v pořadu ŠANCE PRO VÁS

Neděle 12. října ve 20.00 hod. — sál JKP

Odivání Praha

VELKÁ MÓDNÍ PŘEHLEDKA s prodejem předváděných modelů

Podzim ● zima 1969 ● modely roku 1970

Po přehlídce tanec, hraje Septet Bronislava Ludmily.

Středa 15. října v 19.30 hod. — sál LŠU

I. koncert „Kruhu přátel hudby“ v předplatném

OSTRAVSKÉ KVARTETO

(M. Melkus, O. Samlík, R. Šrubař, dr. I. Měrka.)

Sobota 18. října v 19.30 hod. — sál JKP

Sobotní večer s tancem

BAR CLUB

Hraje Septet Bronislava Ludmily v příjemném prostředí JKP.

Neděle 19. října v 10.00 hod. — Tunel

I. loutkové představení v předplatném

HRÁTKY SE ZVÍRÁTKY

PRINC, KAŠPÁREK A JEHO KONÍČEK

Sobota 25. října v 19.30 hod. — sál JKP

Taneční dostaveníčko

V BAR CLUBU

K tanci i poslechu hraje Septet Bronislava Ludmily.

Příležitost pro začínající zpěváky v pořadu ŠANCE PRO VÁS.

POZOR — ZMĚNA PROGRAMU JKP

Sobotní program 11. října 1969

se překládá na sobotu 18. října 1969.

V úterý 14. října v 19.30 hod. v sále LŠU

koncert mimo předplatné „Kruhu přátel hudby“

a místní posádky

KONCERT MLADÝCH FILHARMONIKŮ.

Vystoupení symfonického orchestru AUS.

Kulturní kalendář města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské
tiskařské závody, n. p., Olomouc, provoz 11.

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, reg. číslo RM 49. — Cena Kčs 1,—.
Změna pořadů, uvedených v kulturním kalendáři, vyhrazena.